



ΕΤΟΣ 68ον

16 Αύγουστου 2020

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 33 (3507)

## Η ΔΑΙΜΟΝΙΚΗ ΑΠΙΣΤΙΑ

Ένα από τα πιο σημαντικά ζητήματα στή θρησκευτική παράδοση και στή ζωή τής Έκκλησίας είναι αυτό τών δαιμονίων. Πρόκειται γιά πνευματικές ύπαρξεις οι οποίες συνυπάρχουν μέ τούς άγγέλους, τούς ανθρώπους καί τόν κόσμο. Υπάρξεις πού έχουν ώς νόημα μόνο τόν εαυτό τους. Αποσκοπούν νά προσελκύσουν όλα τά δημιουργήματα του Θεού, νά τά έξουσιάσουν καί νά τά αποξενώσουν από τόν Δημιουργό. Δέν αγαπούνε, αγωνίζονται νά γκρεμίσουν κάθε χαρά καί αισιοδοξία, παλεύουν μέ τήν ψευδαισθηση ότι θά συγκροτήσουν έναν στρατό ό οποίος θά τούς βοηθήσει νά νικήσουν τόν Θεό. Είναι δημιουργήματα του Θεού, καθώς ξεκίνησαν από άγγελοι. Άρνήθηκαν όμως τήν εύχαριστία, τή δοξολογία, τήν αγάπη πρός τόν Θεό καί κάνουν τά πάντα γιά νά δικαιωθούν γιά τήν έπιλογή τους. Καί δέν βλέπουν οι δαίμονες ότι ό Θεός αγαπά καί αυτούς τόσο πολύ, ώστε νά τούς αφήνει στήν έλευθερία τους ενώ θά μπορούσε νά τούς εκμηδενίσει.

### Ή σπορά τών ζιζανίων

Οί δαίμονες συμβάλλουν στήν καλλιέργεια τών παθών. Είναι οι έχθροί πού σπέρνουν ζιζάνια στο χωράφι τής ανθρώπινης ύπαρξης. Δέν μπορούν νά δούνε τό μέλλον, διότι δέν πιστεύουν στον Θεό. "Έτσι κρίνουν τά πάντα μέ βάση τό παρόν." Έχουν βεβαίως τά στοιχεία του ενώπιόν τους καί έτσι μπορούν νά προβλέψουν κάπως τί θά συμβεί. Όστόσο, δέν αποδέχονται τόν λόγο του Θεού γιά τήν τελική τους ήττα, δέν μετανοούν. Ό τελικός άγώνας τους είναι μάταιος. Ή άπιστία τους είναι μιά άπόφαση αυτοδικαίωσης, ή αίσθηση ότι είναι αυτόφωτοι καί ότι ό χρόνος καί ό κόσμος υπάρχει γιά νά δικαιωθούν. Άπουσιάζει από αυτούς ή ταπείνωση.



## ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ματθ. ιζ' 14-23)

### Ἡ θεραπεία τοῦ σεληνιαζόμενου νέου

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀνθρωπὸς τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ, γονυπετῶν αὐτῷ, καὶ λέγων· Κύριε, ἐλέησόν μου τὸν υἱόν, ὅτι σεληνιαζεται, καὶ κακῶς πάσχει· πολλάκις γὰρ πίπτει εἰς τὸ πῦρ, καὶ πολλάκις εἰς τὸ ὕδωρ. Καὶ προσήνεγκα αὐτὸν τοῖς μαθηταῖς σου, καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν αὐτὸν θεραπεῦσαι. Αποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· Ὡ γενεὰ ἀπιστος καὶ διεστραμμένη, ἕως πότε ἔσομαι μεθ' ὑμῶν; ἕως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν; Φέρετέ μοι αὐτὸν ὧδε. Καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐξῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ τὸ δαιμόνιον· καὶ ἐθεραπεύθη ὁ παῖς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης. Τότε προσελθόντες οἱ μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ κατ' ἰδίαν, εἶπον· Διὰ τί ἡμεῖς οὐκ ἠδυνήθημεν ἐκβαλεῖν αὐτό; Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Διὰ τὴν ἀπιστίαν ὑμῶν. Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ἐὰν ἔχητε πίστιν ὡς κόκκον σινάπεως, ἐρεῖτε τῷ ὄρει τούτῳ· Μετάβηθι ἐντεῦθεν ἐκεῖ, καὶ μεταβήσεται· καὶ οὐδὲν ἀδυνατήσῃ ὑμῖν. Τοῦτο δὲ τὸ γένος οὐκ ἐκπορεύεται, εἰ μὴ ἐν προσευχῇ καὶ νηστείᾳ. Ἀναστρεφομένων δὲ αὐτῶν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Μέλλει ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοσθαι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων· καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτόν, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθήσεται.

### Ἄντικλισημὸς στὶς ψευδαισθήσεις

Ἄν παρατηρήσουμε τὸν κόσμον μας, θὰ διαπιστώσουμε πόσο τὸ δαιμονικὸ πνεῦμα ὑπάρχει στὶς κινήσεις μας, στὸν τρόπο πού διαχειριζόμαστε τὰ χαρίσματα μας, στὴν αὐτοκαταστροφικότητα τῆς μελαγχολίας καὶ τῆς κατάθλιψης, στὴ συνεχῆ ἐνασχόληση μὲ τὸ «ἐγώ» μας, στὸν θρίαμβο τῶν παθῶν πού βαφτίζουμε δικαιώματα, στὴν περιθωριοποίηση τῆς ἀγάπης καὶ στὴν ἀπόρριψη τῶν ἄλλων, διότι δέν εἶναι ὅπως ἐμεῖς, στὴν ἀπιστία. Καὶ τὴν ἴδια στιγμή, στὴ δίψα γιὰ ἓνα παρόν χωρὶς Θεό, γιὰ τὸ «ἐδῶ καὶ τώρα». Μέ κριτήριον τὴν ἐλευθερία μας μικρότεροι καὶ μεγαλύτεροι ἀφήσαμε κατὰ μέρος τὴν πίστη καὶ διαλέγουμε τὴν ταύτιση μας μὲ ἓνα πολιτισμὸ ὁ ὁποῖος φαινομενικὰ ἀγαπᾷ τὸν ἄνθρωπον, τοῦ προσφέρει τίς ἀγορές, τὰ ἐπιτεύγματα, τὴν ἐπιστήμη, τὴ δυνατότητα γιὰ ποιότητα ζωῆς, ἀλλὰ τὸν ἀφήνει στό παρόν καὶ δέν τοῦ ἐπιτρέπει νά πορευτεῖ πρὸς τὴν αἰωνιότητα. Ἔτσι παγιδευόμαστε στὸν δαιμονικὸν τρόπο.

### Ἡ συγκαλυμμένη ἀπιστία

Ὁ Χριστός, μετὰ τὴ Μεταμόρφωσή του, συνάντησε ἓνα πατέρα, πού εἶχε φέρεи τὸ παιδί του στοὺς μαθητὲς του, γιὰ νά ἐκβάλουν τὸ δαιμόνιον πού τὸ εἶχε κυριεύσει. Δαιμόνιον αὐτοκαταστροφῆς, ἀσθένειας, πό-

## Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ἐκεῖνον τόν καιρόν κάποιος ἄνθρωπος ἐπλησίασε τόν Ἰησοῦ καί, γονατιστός, τοῦ ἔλεγε, «Κύριε, ἐλέησε τό παιδί μου, διότι σεληνιάζεται καί ὑποφέρει πολύ. Πολλές φορές πέφτει στή φωτιά καί πολλές φορές στό νερό. Καί τόν ἔφερα εἰς τούς μαθητάς σου ἀλλά δέν μπόρεσαν νά τόν θεραπεύσουν». Καί ὁ Ἰησοῦς εἶπε, «Ὡ γενεά ἄπιστη καί διεστραμμένη, ἕως πότε θά εἶμαι μαζί σας; Ἔως πότε θά σᾶς ἀνέχωμαι; Φέρετέ μου αὐτόν ἐδῶ». Καί ἐπέπληξε αὐτόν ὁ Ἰησοῦς καί ἐβγήκε ἀπ' αὐτόν τό δαιμόνιον καί ἐθεραπεύθηκε τό παιδί ἀπό τήν ὥραν ἐκείνην. Τότε ἦλθαν οἱ μαθηταί εἰς τόν Ἰησοῦν ἰδιαίτερος καί τοῦ εἶπαν, «Γιατί ἐμεῖς δέν μπορέσαμε νά τό θγάλωμε;». Ὁ δέ Ἰησοῦς τούς εἶπε, «Ἐξ αἰτίας τῆς ἀπιστίας σας. Σᾶς βεβαῖω, ἐάν ἔχετε πίστιν σάν τόν σπόρο τοῦ σιναπιοῦ θά πῆτε εἰς τό βουνό αὐτό, “Μετατοπίσου ἀπ' ἐδῶ ἐκεῖ”, καί θά μετατοπισθῇ καί τίποτε δέν θά σᾶς εἶναι ἀδύνατον. Τοῦτο δέ τό γένος δέν θγαίνει παρά μέ προσευχήν καί νηστεία». Ὅταν δέ περιεφέροντο εἰς τήν Γαλιλαίαν, τούς εἶπεν ὁ Ἰησοῦς, «Ὁ Υἱός τοῦ ἀνθρώπου μέλλει νά παραδοθῇ σέ χέρια ἀνθρώπων. Καί θά τόν φονεύσουν καί κατά τήν τρίτην ἡμέραν θά ἀναστηθῇ».

*(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κοινδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)*

---

νου, τό ὁποῖο εἶχε ἐξουσιάσει τή νεανική ὕπαρξη καί τῆς εἶχε στερήσει τήν ἐλευθερία. Μέ τά σημερινά δεδομένα, αὐτό τό δαιμόνιο θά θεωροῦνταν μόνο μία ἀρρώστια τοῦ σώματος, ἡ ἐπιληψία, ἡ ὁποία ἀντιμετωπίζεται διά τῆς ἐπιστήμης. Τό δαιμόνιο ὅμως δέν ἦταν κρυμμένο μόνο στό σωματικό πρόβλημα. Κυρίως ἀποδείκνυε τήν «ἀπιστία» τοῦ πατέρα καί τήν «ὀλιγοπιστία» τῶν μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ. Γι' αὐτό καί ὁ Κύριος, ὅταν ὁ πατέρας τοῦ ἀναγγέλλει τό παράπονό του γιά τήν ἀποτυχία τῶν μαθητῶν νά θεραπεύσουν τό παιδί του, θά ζητήσῃ νά τοῦ παρουσιάσουν τόν νέο ἄνθρωπο καί θά ἀναφωνήσῃ: «Γενιά ἄπιστη καί διεστραμμένη, ὡς πότε θά εἶμαι μαζί σας; ὡς πότε θά σᾶς ἀνέχομαι;». Καί θά ἐπιτιμήσῃ τό δαιμόνιο τό ὁποῖο θά βγεῖ ἀπό τό παιδί (Ματθ. 17,17-18). Ὁ Χριστός δέν κάνει ἐπιστημονική ἰατρική διάγνωση, ἀλλά βλέπει τήν κατάληψη τῆς καρδιάς τῶν ἀνθρώπων ἀπό τό πνεῦμα τῆς ἀπιστίας, ἀπό τήν τάση τους γιά δικαίωση τοῦ ἐγώ, ἀπό τήν ἄρνησή τους νά δοῦνε τήν προτεραιότητα τοῦ Θεοῦ. Ἡ ἐκδίωξη λοιπόν τοῦ δαιμονικοῦ πνεύματος θά δώσει ἴαση στό παιδί καί προβληματισμό γιά τήν πίστη στόν πατέρα καί στούς μαθητές.

Οἱ ἄνθρωποι σήμερα, ὅταν γίνεται λόγος γιά δαιμόνια, σκεφτόμαστε ὑπερφυσικές ὑπάρξεις, μέ ἀπόλυτη δύναμη, οἱ ὁποῖες μᾶς καταστρέ-

16 Αυγούστου 2020: ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Ἡ ἐξ Ἑδέσσης ἀνακομιδὴ τῆς ἀχειροποιήτου εἰκόνας, ἧτοι τοῦ ἱεροῦ μανδηλίου (944).

Διομήδους μάρτυρος († 298). Τιμοθέου ἐπισκ. Εὐρίπου († 1578), Γερασίμου τοῦ ἐν Κεφαλληνίᾳ (15 Αὐγ. 1579). Ἀποστόλου († 1680) καὶ Σταματίου νεομαρτύρων· τῶν ἐν Μεγάρους 6 μαρτύρων. Ἀκακίου ἀγίου.

Ἔχος: α' – Ἐωθινόν: Γ' – Ἀπόστολος: Α' Κορ. δ' 9-16 – Εὐαγγέλιον: Μτθ. ιζ' 14-23.

Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 23 Αυγούστου, ΙΑ' Ματθαίου.

Ἀπόστολος: Φίλιπ. β' 5-11 – Εὐαγγέλιον: Λκ. ι' 38-42, ια' 27-28.

φουν σωματικά. Ἔχουμε περιέργεια γιὰ τό πῶς θά βγοῦνε ἀπό ὄσους ἔχουν καταλάβει καί γι' αὐτό καί ἡ βιομηχανία τοῦ πολιτισμοῦ, ἰδίως τῆς τηλεόρασης καί τοῦ κινηματογράφου προβάλλει εἰκόνες ἐξορκισμῶν, πρὸς ἐντυπωσιασμό, τρόμο καί κέρδος. Ἀξιοποιεῖ «δαιμονικά» τὰ δαιμόνια, γιὰ νά πετύχει αὐτό πού τὰ δαιμόνια ἐπιδιώκουν: τήν ἀπιστία, τήν παντοδυναμία τοῦ «ἐγώ», τήν ἐμφύσηση τῆς ἀπουσίας τοῦ Θεοῦ ἀπό τίς ζωές μας. Ἔτσι μᾶς κάνουν νά παραδιδόμαστε στή δαιμονική ἀπιστία, νά νοιαζόμαστε τελικά γιὰ τό ἐφήμερο «ἐδῶ καί τώρα». Γι' αὐτό καί ἡ ἀνάγκη τῆς πίστεως ἐξακολουθεῖ νά εἶναι κομβική. Ἄς ἀξιοποιήσουμε τήν ἀσκητική παράδοση τῆς Ἐκκλησίας μας, τήν προσευχή, τή νηστεία, ἄς παλέψουμε νά εἴμαστε ταπεινοί, ὅ,τι δηλαδή λείπει ἀπό τό δαιμονικό πνεῦμα, καί μέ τή βοήθεια τοῦ Χριστοῦ ἄς βροῦμε τήν πορεία πού γιastreύει τίς καρδιές γιὰ πάντα.

π. Θ. Μ.

**Ἀναθεωρημένη ἔκδοση τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας**

**Δημήτρη Φερούση**

**ΚΥΡΙΑΛΟΣ ΚΑΙ ΜΕΘΟΔΙΟΣ -  
ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΜΑΚΕΔΟΝΕΣ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΟΙ  
ΑΠΟ ΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ**

**(Γ' ἔκδ., ἀναθεωρημένη καί ἐπαναξιολογημένη, σῆμα 14x21 ἑκατ., σελ. 168)**

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: [www.apostoliki-diakonia.gr](http://www.apostoliki-diakonia.gr)